

med den nuværende ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse er den nuværende højtærede Indenrigsministers Barn, og man ombringer da ikke af egen fri Villie sit eget Barn. En anden og stærkere maa have trykket Sværdet i den højtærede Indenrigsministers Haand; derom er der ikke Tvivl, og derfor har jeg ondt af den højtærede Minister. Men samtidig vil jeg dog gerne føje til, at jeg beundrer ham for den Frejdighed, hvormed han gaar til Arbejdet. Det er jo klart, at naar en Minister i en Sag som denne skal handle mod alt, hvad han har sagt, og paa et Omraade skal ødelægge alt, hvad han har skabt, maa der findes stærke Grunde derfor; og det føler den højtærede Minister selv, at det maa der til. Han siger i Bemærkningerne til Lovforslaget paa dette Punkt, at denne Ordning var skabt under en Højkonjunktur, og nu, under de nuværende Forhold er det ikke forsvaret længere at opretholde den. Hvor naar blev da denne Ordning skabt? Den blev skabt i Begyndelsen af 1922, da Pristallet var gaaet ned fra 264 til 199, paa et Tidspunkt, da der ikke var mere Højkonjunktur her i Landet, end vi at havde 80 000 arbejdsløse. Med andre Ord: denne Arbejdsløshedsfond er skabt i en Krisetid, ganske tilsvarende den, som vi nu er inde i. Jeg har set efter i den højtærede Ministers Tale, og det viser sig da, at den højtærede Minister osaaa her har sagt, at naar man gaar bort fra denne Ordning, er det, fordi det er en Ordning, der er skabt under en Højkonjunktur, og som nu ikke kan holde længere, men saa er det, ligesom den højtærede Minister griber sig deri og kommer i Tanke om, at der i 1922 ikke var en Højkonjunktur, derfor føjer han til: „eller i Mindet om en saadan“. Den højtærede Minister har altid været en stor Charmeur. Efter denne Tilføjelse fra den højtærede Ministers Side tror jeg, at der nu vil kunne opnaas fuldkommen Enighed mellem den højtærede Minister og mig om, at Ordningen blev skabt i en Lavkonjunktur, men dog i en Tid, hvor Ministeren kunde huske, at der havde været en Højkonjunktur i Forvejen. Denne Ordning er altsaa skabt i en Krisetid som den nuværende, i en Tid bestemt som den, vi nu er gaaet ind i. Og naar den højtærede Minister nu paa dette Omraade er troløs mod sit eget Barn, kan vi ikke støtte ham deri. Som vi støttede ham i sin Tid ved Indførelsen af Fonden, ønsker vi stadig Fonden opretholdt til Anvendelse for ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelser i Krisetider. Vi gør det, fordi Arbejdsløshedsfonden bygger paa en sund Tanke, den

Tanke at spare op i gode Tider for at imødegaa Vanskelighederne i Krisetider og for at sætte Arbejder i Gang til Støtte for dem, der uden Skyld er arbejdsløse, og som ingen Regering kan undgaa at støtte.

Det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Sven ogsaa paa dette Punkt føjede til, at han i øvrigt ikke havde samme Opfattelse som jeg, men at der i dette Øjeblik dog maaske kunde være Tvivl om, hvorvidt Tabene ved at gaa den Vej ikke opvejede Fordelene derved.

Men naar vi altsaa ønsker at bevare Krisefonden og dens Virksomhed, er det ikke et Udtryk for, at vi mener, at der ikke paa dette Omraade kan gennemføres Besparelser for det offentlige. Vi tror, at det vil kunne gøres, uden at der gives hele Arbejdsløshedsordningen Ulivsbaar. Jeg vil i denne Forbindelse minde om, at i visse andre Lande er disse Forhold jo ordnet paa den Maade, at selve Arbejdsløshedsforsikringen bæres af tre Parter: Staten, Arbejderne og Arbejdsgiverne. Her i Danmark har vi ikke villet blande Arbejdsgiverne ind i selve Forsikringsordningen, og det, tror jeg, er rigtigt. Deraf følger ogsaa, at vi fra vor Side aldeles ikke kan give vor Tilslutning til, at der skulde indtræde to Arbejdsgivere i Nævnet for den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Men vi kunde godt tænke os en Ordning fastlagt saaledes, at den forsikringsmæssige Ordning opretholdtes af Arbejderne, Staten og Kommunerne ligesom nu, medens Fonden for den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse opretholdtes af Arbejdsgiverne alene. Der er saa meget mere Grund dertil, som Erfaringerne viser, at der er Sandsynlighed for, at Fonden kan opretholde sine hidtidige Funktioner ved Arbejdsgivernes Bidrag alene. Skønt vi nu har gennemgaaet to frygtelige Arbejdsløsheds-vintre, er Forholdet dog det, at der endnu i Arbejdsløshedsfonden er opsparet 10 Mill. Kr. Og det er dog klart, at vi ikke kan regne med, at der i Fremtiden skal blive Perioder af den Karakter, som vi nu har, idet den egentlige Aarsag til den Arbejdsløshed, vi nu har, ikke kan tænkes at gentage sig.

Altsaa jeg tror, at alt tyder paa, at Ordningen kunde opretholdes ved Arbejdsgivernes nuværende Bidrag. Og her vil jeg, i Anledning af den højtærede Regerings Forslag om, at Arbejdsgivernes Bidrag nedsættes fra 5 Kr. pr. Arbejder til 3 Kr. pr. Arbejder, minde om, at det Bidrag, Arbejdsgiverne her i Danmark yder til hele Arbejdsløshedsordningen, er overordentligt ringe. Sammenligner vi det med det Bidrag, der ydes i England, vil vi se, at i England be-